

فرج کمیجانی: وزیر مشاور کتجو را معرفی کنند

بخش عمده مهلت قانونی برای معرفی وزیر آموزش و پرورش سپری شده است

دولت سیزدهم و انتخاب پیشرو

گروه اجتماعی

تنها دست‌انداز دولت سیزدهم در جلسه رای اعتماد به کابینه، گزینه انتخاب برای وزارت آموزش و پرورش بود که نتوانست نظر اکثریت نمایندگان را به خود جلب کند. دولت کارش را شروع کرد و حالا وزارت آموزش و پرورش با گذشت نزدیک به دو ماه همچنان زیر نظر علیرضا کاظمی، معاون پرورشی و فرهنگی سابق وزارت آموزش و پرورش و سرپرست فعلی اداره میشود. بخش عمده مهلت قانونی برای انتخاب و معرفی وزیر آموزش و پرورش به مجلس گذشته است و انتظار می‌رود گزینه ریسی برای این وزارتخانه به زودی معرفی شود.

اصل 135 قانون اساسی می‌گوید: «ریس‌جمهور می‌تواند برای وزارتخانه‌هایی که وزیر ندارند حداکثر برای مدت سه ماه سرپرست تعیین کند.» برای همین است که حالا گروه‌های فرهنگیان گمانه‌زنی‌هایی در مورد گزینه احتمالی دارند و منتظر تصمیم دولت برای اعلام نام تازه هستند.

تا روز بیستم مهر ماه بنا بر اعلام سید نظام‌الدین موسوی، سخنگوی هیات ریسه مجلس هنوز نامه‌ای به مجلس از سوی دولت برای معرفی وزیر آموزش و پرورش ارائه نشده بود. حالا از حاجی‌بابایی، وزیر سابق آموزش و پرورش در دولت احمدی‌نژاد و یزدی‌خواه، رییس سابق آموزش و پرورش استان تهران گرفته تا محمد وحیدی، عضو کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری از جمله نام‌هایی هستند که در میان گمانه‌زنی‌های فرهنگیان و برخی سایت‌های خبری به زبان می‌آیند.

تجربه انتخاب وزیر آموزش و پرورش به صورت خاص، در دولت‌های قبل‌تر

نشان داده است که وقتی پای این وزارتخانه به میان می‌آید، کارشناسان و معلمان معمولاً در دو گروه قرار می‌گیرند: اول کسانی که معتقدند وزیر باید از بدنه آموزش و پرورش باشد و سوابق خوبی در این حوزه داشته و حتی چه بهتر که تجربه معلمی را از سر گذرانده باشد، دوم کسانی که معتقدند با توجه به مشکلات بسیار آموزش و پرورش و کمبود همیشگی بودجه برای رفع نیازها، چهره‌ای به لحاظ سیاسی شاخص برای این وزارتخانه در نظر گرفته شود که در میان هیات وزیران وزنه‌ای درخور توجه محسوب شود

. فرج کمیجانی، دبیرکل مجمع فرهنگیان ایران اسلامی در مورد نحوه انتخاب وزیر برای این وزارتخانه به «اعتماد» می‌گوید: «از نظر من وزیر آموزش و پرورش باید مورد اعتماد هیات دولت باشد، خصوصاً شخص رئیس‌جمهور باید به او نگاه ویژه‌ای داشته باشد. این فرد نباید پشت در اتاق رئیس‌جمهور گیر کند و هر وقت اراده کند بتواند با او و افراد اثرگذار در دولت و مجلس و سایر سازمان‌ها ارتباط برقرار کند، چون واقعاً هیچ‌کس نمی‌تواند یک‌تنه مشکلات آموزش و پرورش را حل کند.»

کمیجانی «دلسوز بودن و متخصص بودن و فراجناحی بودن» را سه شرط اصلی انتخاب وزیر آموزش و پرورش می‌داند: «یک نفر باید این یک میلیون معلم را به صورت کامل به کار بگیرد، چون اینقدر مشکلات زیاد است که هر کسی باید به وسع خودش یکی، دو مشکل را حل کند. اگر وزیری مشارکت‌جو را معرفی کنند که بخواهد با مشارکت معلمان، اولیا و دانش‌آموزان و سازمان‌های مختلف مشکلات آموزش و پرورش را حل کند، شاید بتواند موفق شود اما اگر یک آدم جناحی تند و تیز بیاید

که بخواهد يك بخش را كلا حذف کند و درگیر حاشیه‌ها شود قطعاً موفق نخواهد شد.»

او چند باري در صحبت‌هايش به «مدیریت مشارکت‌جو» اشاره می‌کند، از نظر او و بسیاری کارشناسان حوزه آموزش، وسعت این وزارتخانه و عمق مشکلاتش چنان گسترده است که نمی‌توان تنها با تکیه به يك نام به عنوان وزیر از پس پستی‌ها و بلندی‌های کار برآمد.

کمیجانی می‌گوید: «تاکید بر دلسوزی و مدیریت مشارکت‌جویانه به این دلیل است که خود معلمان با حس کردن این ویژگی‌ها، پای کار حاضر میشوند و اگر بتوانند مشکلی را از سر راه برمی‌دارند اما «اگر کسی بیاید که بخواهد شمشیر از رو بکشد و جناحی عمل کند نه. آموزش و پرورش میدان جناح بازی نیست هر کسی که می‌آید باید با نگاه به حرکت درآوردن این يك میلیون معلم وارد عمل شود.»

از نظر او همین وزارتخانه‌ای که می‌گویند به دلیل وسعت کارکنانش، هزینه‌های بسیاری را صرف حقوق می‌کند، از نظر او می‌تواند تبدیل به وزارتخانه‌ای شود که يك میلیون معلم را به عنوان پتانسیل حل معضلات در اختیار دارد.

آنچه در دولت روحانی گذشت

یکی از نقدهایی که بارها نسبت به دولت روحانی مطرح شد، تغییرات مدام در بدنه مدیریت کلان آموزش و پرورش بود. از علی‌اصغر فانی گرفته تا فخرالدین دانش‌آشتیانی، سید محمد بطحایی و بعد محسن حاجی‌میرزایی، این وزارتخانه در دو دولت یازدهم و دوازدهم چهار وزیر و يك سرپرست سه ماهه (سید جواد حسینی) به خودش دید. چهره‌هایی که می‌توان به جرات گفت کاملاً با هم متفاوت بودند.

کمیجانی در مورد دلسوزی، مدیریت مشارکت‌جویانه، کاربلدی و اعتماد هیات دولت به وزیر آموزش و پرورش صحبت کرد. آیا به نظر او در دولت روحانی گزینه‌ای بود که با این ویژگی‌ها همخوانی داشته باشد؟

به نظر او با همین رویکرد بود که علی‌اصغر فانی از ابتدا به عنوان گزینه اصلی روحانی برای آموزش و پرورش انتخاب شد: «آقای فانی از ابتدا در آموزش و پرورش بوده‌اند. اما متأسفانه در آموزش و پرورش يك گعده‌هایی وجود دارند که فوراً وارد عمل میشوند و نمی‌گذارند

